

Besúgó 9

Templomi taps

Hallottak már templomban tapsot? Persze az egyházzenei fesztiválokon, koncerteken kívül. Mi ma reggel, virágvasárnap hallhattuk a szentmise végén a színjátszó csoportokért, ide utazó művészekért szólót. Az atya így búcsúzott a hívektől a mise végén: „Mindannyian magunkban hordjuk a fényt, legyünk hát boldogok. Szombaton sok-sok fényt hoztak a tordai gyerekeknek a ludasiak, azután meg a sötétben látó tündér. A Találkozótól nem búcsúzunk tétlenül, a környező települések csoportjai szakmai tréningen épülhetnek és bolondozhatnak.”

Összegezni a zsúri fog, a zsúri, aki, kedves színjátszó csoportok, óriási érdeklődéssel fordult munkáitok felé. Minden zsúrizás alkalmával elhangzott, a NÉPSZÍNHÁZ felajánlja szakmai segítségét a csoportoknak. Továbbra is bátran lehet Rozsihoz és most már MEZEI ZOLTÁNHOZ is fordulni. A MŰVELŐDÉSI SZÖVETSÉG és a MŰVELŐDÉSI INTÉZET mindig-mindig várva várja a telefonokat, amelyekben a csoportok szöveget, szakmai véleményezést, fényben, hangban, díszletben, koreográfiában, hangképzésben – és még sorolhatnánk – segítséget kérnek. De itt vagyunk, ha szakirodalom kell, ha szakmai szem kell. Ne feledkezzenek meg rólunk a következő évadban sem.

És most következzenek azok a láthatatlan kezek, akik megteremtették a tordai háttérrel, hangulatot, a finom étkeket, szellemi tartalmakat, a kik tíz napig a *Találkozóval* voltak, dolgoztak:

BUGYI MÓNICA, BUGYI BRIGITTA, DOBAI JÁNOS, ROZSI ADRIENN, BAGDAL ZSOLT, SAMU ERVIN, ZSIDAI ERZSÉBET, CSIKOS MÁRIA, SZABADI ROZÁLIA, NÉMETH ISTVÁN-KISZI, BERÉNYI ÁRPÁD, TÓTH JÓZSEF-FRENKI, BARNA EDVIN, LÁZÁR JENŐ, MSGR. BOGDÁN JÓZSEF, MANGA JÓZSEF, PÓSA NÁNDOR, CSIKOS DÁNIEL, NÉMETH VILMOS, DETKI ÁDÁM, GYÓLAI ALBERT, DVORÁK BLANKA, DETKI SZUZANNA, ROZSI ZITA, MANGA ANIKÓ, DOBAI ANIKÓ, RAFFAI IMOLA, SÁNDOR SZILVIA, KENYERES KAROLINA, CSIPA HELÉNA, KOVÁCS ANELLA, SZARKA EDIT, KOVÁCS ZSUZSANNA, AZ ADY ENDRE ÁLTALÁNOS ISKOLA TANÁRAI ÉS DIÁKJAI, SREDOJEV IREN, SZALMA ILONA, KÉRI KATALIN, KÓSZÓ ROZÁLIA, BARNA KATALIN, CSIPA JOLÁNKA, KISS ILONKA, KÓNYA ILONKA, NAGY GIZELLA, KÓSZÓ VERONA, BARNA RÓZSIKA, SÖTÉT VERONA, PÓSA PIROSKA, CSONTI IRÉN, DUNAI PIROS, MADARÁSZ MÁRIA, TÓTH FEJES ERIKA, FEJES ETEL, SZÁNTÓ ETEL, MÉSZÁROS ERZSÉBET, TÓTH GÁL VERONA, NÉMETH TIBOR.

Köszönet a ludasi LÚDAS MATYI MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET gyermekszíni-játszó csoportjának és BERTA ROLAND csoportvezetőnek, RAFFAI ÁGNESNEK és BARÁTH ATTILÁNAK, hogy a szombati napon előadásaikkal elvarázsolták a tordai gyerekeket.

A Súgó nagyon-nagyon hálás a tordai iskolaközösségnek és a diákoknak a sok-sok fogalmazásért és rajzért. Köszönet az ADY ENDRE ÁLTALÁNOS ISKOLÁNAK és tanári karának, hogy az egész tíznapos rendezvény mellé álltak, nyitottak voltak minden kezdeményezésre és irányították a gyermekek figyelmét és kedvét az iskolai órákon kívül is.

Köszönet a palacsintákért, kiflikért, gofrikért, közös pillanatokért, éjszakai beszélgetésekért!

Kedves csoportok, kedves házigazdák ez az utolsó közös este itt Tordán!

Mindannyian

A zsűri véleménye a verbászi Szirmai Károly Művelődési Egyesület szintársulatának előadásáról

Kell egy kis áramszünet, avagy világos, hogy sötét!

Kellett egy kis idő, mire megértettük a verbászi csoport előadásának fényvilágát. Ugye milyen furcsán hangzik ez a mondat? Azok számára biztosan, akik nem látták a Játék a sötétben című előadást. Miért tapogatóznak a színészek a világosban, mikor eddig nem játszottak vakot?! A terepi variációk nehézségei miatt elromlott a fénypult, vagy elaludt a fénymester? Értem én, hogy elment az áram, el is mondják szépen, de akkor miért ülünk világosban?! Ja, merthogy a helyzet a sötét. És már világos, hogy miért van világos...

BRETYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA már három előadást látott a verbásziaktól. Az idei mérföldekkel túlszárnyalta a korábbiakat. Az egyik oszlopos tagjukat hiányolta a színpadról, de jó hír, hogy nem sínylette meg a csoport a távozását. RASZTOVÁC HAJNALKA eddig sűgőként volt részese a produkcióknak, de minden joggal áll a színpadon! A beszédstílus, kifejezésmód, artikuláció tekintetében vannak lemaradásai, nyilván pótolni kell azokat, de a játékát tekintve abszolút színpadon a helye. A választott szöveg vitathatatlanul nagy falat, merész vállalkozás. Csak látszólag egyszerű. Jó helyzetkomikumra ad lehetőséget a sötétben való, vaktában történő botorkálás, de csinján kell vele bánni. Eleve hosszú a szöveg, jót tett volna neki, ha meghúzzák. Még jobban, mint amennyire most meghúzták. Remek dinamikával indult az előadás, izgalmasan, érdekes színészi alakításokkal. Aztán volt egy *csizma az asztalon* – szünet, majd a második felvonás. Mindennek fel kellene gyorsulnia, be kellene sűrűsödni, felpörögnie, de itt akkor kezd el lassulni, nyúlni a dolog. Elveszítette a ritmusát, dinamikáját. Ennek a szövegmenyiség is oka lehetett. BÁN ANDORT a szerepe nagyon megtalálta, és ő következetesen vitte végig, mikor lát és mikor nem. A többieknél elő-előfordult az, hogy láttak a sötétben is... Ha az életben sötétben mászkálunk, merre jár a tekintetünk? Andornál a botorkálás indokolt volt, a többiek viszont sok esetben csak jöttek-mentek a sötétben, de nem tudni, miért.

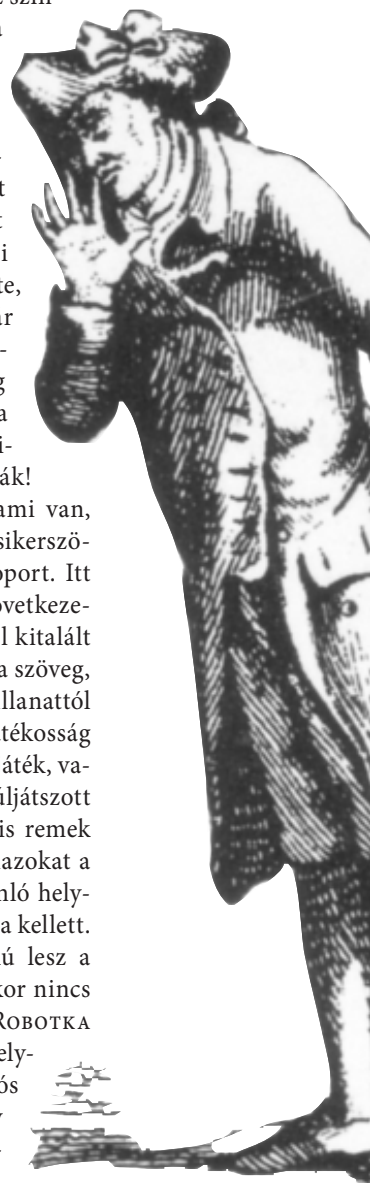
Hiányolta az előadásban az előjátékot, mert kezdésnek volt egy hangulatteremtő zene, de meg kellene ágyazni az előadásnak, nem csak belevágni a közepébe. Elviselt volna egy kis zenét itt-ott. Nagyon szerette a játékokat a székekkel, hogy hozzák-viszik őket, melléülnek, leesnek róluk... A díszlet egységesítése tetszett neki, volt kompozíciója. A kortárs szobor is jó volt, ha lenne ötszáz fontja, megvenné. ©

Miért van két felvonás? Ha túl hosszúnak tartják egyben a darabot, akkor nem egy jelenet kellős közepén kell szünetet tartani, hanem egy kulminációs pontnál. Vagy húzni a szövegből. Teljesen feleslegesnek

érezte a szünetet. Inkább az egy részben játszást és a húzást javasolja a rendezőnek.

A térhasználatot dicsérte, belakják az egész színpadot. Jó úton van a csoport! Rozi örülne, ha jövőre még többen volnának.

MEZEI ZOLTÁNNAK is baja van a szünettel. Egy gondolat befejeződik, és arra kell ráépülnie a következő felvonásnak. Zenével lehetett volna kezdeni és lezárni a felvonásokat, mert így zavarban volt a néző, nem tudta, most mi van. Az első *Pink Panter*-zenét nem értette, percekig nem történt semmi. Jó lenne, ha már a zene alatt láthatnánk egy kis életet, ami bevezetne bennünket a hangulatba. Merész dolog egy ilyen szövegbe belecsapni. Vonzó lehet a játék a sötéttel és világgal, sok helyzetkomikumra ad lehetőséget. Remekül ki is használták! Viszont ez a fajta játék rutinosságot kíván, ami van, akinél megvan. Dicséretes, hogy nem egy tuti sikerszöveget választottak, mert így fejlődhet egy csoport. Itt nem lehetett önfeledten bohóckodni, hanem következetesen végig kellett gondolni mindent. Remekül kitalált apróságok voltak az előadásban, attól éledt fel a szöveg, attól élveztük a játékot. Jók a figurák, első pillanattól látta, ki milyen. A rendező dolga beállítani a játékoság mértékét. Mivel ez nem egy térdcsapkodós vígjáték, valószínű helyzeteket kell játszani, különben túljátszott lesz, és a néző kibillen. Bán Andor szerinte is remek energiákkal dolgozott, de egy idő után ugyanazokat a gesztusokat ismételte. Sokszor került hasonló helyzetekbe a figurája – valamit mindig takargatnia kellett. Árnyalatokat kell keresnie, különben egysíkú lesz a figura. Nem kezdhet a maximumon, mert akkor nincs hova fokozni. A szomszédasszonyt alakító ROBOTKA ANGÉLA figurája is jópofa, a megszólalásai, a helyzetben való működése nagyon jó. A fényváltós ijedéseket Mezei kicsit soknak tartja – egy hétköznapi, normális ember nem reagál ennyire erősen. A barátot alakító NAGY TIBORNÁL megvolt a mértékletesség, de nála meg kicsit a

helyzet hiányzott. DOGNÁR JÁNOS ezredese remek, de túlságosan kiemelték a poénjai, kifordul a nézők felé, tekinteteket keres. Lehet, hogy ő ezt észre sem veszi. De a kinézésekkel lebuktatja az egész addig megszületett illúziót, és a többieket is.

Az érthetőség nagyon fontos, a nyelvtörő versikék minden csoportnak ajánlottak. A szöveg meghúzását ő is támogatja. Felgyorsult világban élünk, a néző elálmosodik, unatkozik egy lassú, hosszú előadáson. Inkább felpörgetni, feszesíteni, húzni kell, mint elnyújtani. Igényes a csoport a díszlet tekintetében, ami kerek egységet alkot, átlátható, követhető. Egyszerű és frappáns.

Rozi szerint többször volt olyan helyzet, amikor egy vonalban álltak/ültek a szereplők. A bútorok elrendezésével kellene egy picit megtörni a teret, hogy ne ennyire kifelé játsszanak. Nem olyan feltűnő hiba ez, de egyszer volt egy partifecske-kiülés, ott nagyon feltűnt a zsűrinek.

A rendező, ROBOTKA ISTVÁN elmesélte, volt olyan próbájuk, mikor bekötötte a szereplők szemét. És sokkal jobb volt, mint a most látott előadás – de sajnos nem játszhatnak bekötött szemmel... Magától rendeződött át akkor a szoba, mert senki sem látta, hogy vissza kell igazítani egy elmozdult széket. Nagyon hasznosnak tartotta a szembekötősdit.

Mezei az előadás fényváltását az eszével érti, de rosszul hatott a lelkére. Gondolkodott, ő hogy nyúlna hozzá a darabhoz. A verbásziak váltásaival kicsit meg volt segítve a néző is, ha elfogadta a fény nyelvét, könnyen tudott együtt menni az előadással. A csoportnak különböző világításvariációkat ajánlott. A lényeg a nagy különbségek megkeresése, hogy egyértelműen érezzék a nézők, mikor van sötét, és mikor világos.

gigi

A zsüri véleménye a kisoroszi Testvériség–egység Művelődési Egyesület szintársulatának előadásáról

Freud aranyból.

Érzelmek nélkül minden más lenne?

Sajátos stílus, sajátos gondolkodásmód, sok-sok tehetséges színjátészó, érzékeny emberek tele ötletekkel és gondolatokkal. Ez a kisoroszi társulat a zsüri szerint is. Soha nem kliésékből építkeznek, meglepő megoldásaiknak köszönhetően kiemelt csoport. Most sem hazudtolták meg önmagukat! Egy furcsa, abszurdba hajló szöveget hoztak, Görgey Örömallam című darabját.

– Nagyon merész az, amire a kisoroszi csoport vállalkozott – mondta el MEZEI ZOLTÁN. – A szemlén két véglet volt tapasztalható, az egyikbe azok a csoportok tartoznak, akiket buzdítani kell arra, merjenek bátrabb dolgokat is bevállalni, a másikba azok, akik nagy fába vágják a fejszéjüket, ami nem baj, mert ez viszi előre a csoportot. Fontos, hogy a színház járjon kicsivel a közönsége előtt. Ha a csoport mer ilyen előadásban gondolkodni, az azt jelenti, hogy KISOROSZON a közönség is fel tud zárkózni, nyitottabb.

Nagyon jól rendezte be a csoport a teret, csak annyi eszköz van a színpadon, amennyit használnak, egyszerű. Nagyon jó a világ e két felének megjelenítése (az örömallami szféra és a rezervátum). A szöveg alapötlete érdekes, bizonyos pontokon azonban jobban kószál, mint kellene, nem tudja, mit akar és tudálékoskodó is. Ez a szöveg hibája, érdemes húzni belőle.

Tér és díszlet: nagyon jó a szobor. Kialakítottak a színpad bal oldalán egy külső teret, a jobb oldalán pedig a rezervátumot. Amíg a történet a külterben játszódik, addig a rezervátumban a lányoknak nem kell elbújni. Ha ott megy tovább az élet, van színpadi jelenlét, akkor a néző egy idő után már nem figyel oda, természetesen veszi, hogy ott valami történik. Így viszont, hogy a MADAME végig egyedül, lehajtott fejjel van benn, zavaró lehet, kívül esik a történeten.

Generálfény helyett inkább csak a külteret kellett volna világítani, illetve fényel le lehet ezt választani. Az árnyjáték kicsit komponáltabb is lehetne. (Itt a csoport elmondta, hogy sajnos a kicsi hely miatt nem tudták máshogy megoldani.)

Nagyon szerencsétlen megoldás, hogy a hátsó függönyt széthúzva jönnek be. Alapvetően jól megszerkesztett az előadás, a térkihasználás jó. Ne mindig ugyanabból a sarokból jöjjen be a szerelmespár, mert így mesterkélt, kevés benne a játék.

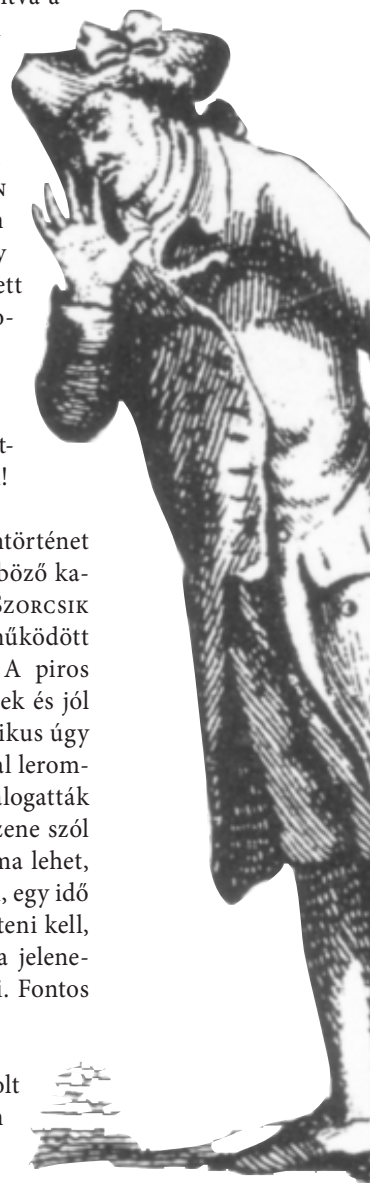
Remekek a figurák. Látszik, hogy a kisorosziaknak benne van a vénájukban a színjátszás. A nyomozók CLOUSEAU felügyelőre és HUMPHREY BOGARTRA hasonlítanak. A játékmód nem reális, fel van nagyítva a szerep, maga a téma is nem létező szituációról beszél. A játékmód néha a groteszk felé húzódik. A művészházaspár nagyon elborult. Vigyázni kell a határokkal, hogy mennyire játszom túl. Ha a játészó átlépi a mértéket, az a hitelesség rovására megy. LÁZÁR ERVIN megtalálta ezt a határt, RADICS IGNÁC nagyon ügyesen ellenpontozta! Nem egyértelmű, hogy a szobor mikor és miért mozog, amikor szétesett a rendszer, akkor nagyon jó volt a játék a szoborral.

A beszédérthetőség nagyon fontos.

Értenie kell a nézőnek, hol tartunk a történetben. Beszédtechnika szükséges mindenképpen!

Nagyon szépen megoldott a rezervátumtörténet (vagyis a kupleráj). Sikerült két teljesen különböző karaktert hoznia LŐRINC TIANNÁNAK (Gigi) és SZORCSIK EDVINÁNAK (Kokó) is, ráadásul nagyon jól működött a hármás FEHÉR ZSUZSANNÁVAL (Madame). A piros lámpás negyedben hitelesek voltak a karakterek és jól működtek. Viszont ha azt látjuk, hogy a technikus úgy állítja be a zenét, hogy lépteti a számokat, azzal leromboljuk a színház illúzióját. Több irányzatból válogatták a zenéket, ami itt nem volt zavaró. Ha végig zene szól a jelenet alatt, abba a néző elfárad, és probléma lehet, miután itt folyamatosan szólt a rezervátumban, egy idő után nem zavart. Ám a számot vagy végteleníteni kell, vagy kiúsztatni. PIAZZOLLA jól állt ezeknek a jeleneleknek, de mást is kellett volna tőle használni. Fontos részletkérdés.

Nagyon jó volt a rendőrautó. Az elrajzolt világba – ahol a kuplerájban öltöznek, és nem vetkőznek – teljesen beleillett.

– Nincs a darabnak vége – hívta fel a rendező figyelmét Mezei. – Azért történik minden, hogy a két szerencsétlen szerelmes gyerek el tudja mondani egymásnak az egyetlen igaz érzelmet, ami teljességgel tilos az ÖRÖMÁLLAMBAN. Remekül fejlődik a darab, de a végén fel kellene robbannia. Nehéz megoldani, mert a szöveg nem segít ebben. Az utolsó mondatnak hangsúlyosnak kell lennie, mert az a csattanó. Ekkor történik meg a nézőben is a felismerés.

BRETYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta, a kisoroszi az egyik legjellegzetesebb csoport, megvannak a saját színei, a saját játékmódja. Nagyon ritka kincs, hogy nem bevált klisékből építkezik a társulat. Ötletesen ki vannak dolgozva a részletek. Szépen fejlődik az előadás. Megijedt az elején, de ahogyan haladt előre az előadás, kiderült, miről is van szó, nagyon szépen építkezett. A szöveget a zsúritag nem szerette, buta módon filozofált. Abszurd a szöveg, a szituáció, a játéktípus átkacsint a groteszkbe. Minden pár bemutatkozó jelenetből lehetett volna húzni, kompaktabb lett volna.

A Madame kosztümjében jelen volt a piros és a fekete, ezért az egyik lány teljesen pirosba, a másik pedig teljesen feketebe volt öltöztetve. Ez és az ehhez hasonló részletek nagyon szépek. A LILA HÖLGY túlságosan sokat használja a sálat. A FEKETE HÖLGY és a Lila hölgy lépte túl egy picit a határt. Rendezői koncepció, hogy nem várja meg a játészó a végszót, ez nagyon jó, de nem szabad koszosnak lennie a jelenetnek, mert akkor elmennek a néző mel-

lett az információk. Nem feltétlenül a hangerő miatt. Ezt akkor érdemes megengedni, ha nem fontos az információ, ami elhangzik. Ez volt a Lila hölgy kacajával.

Nem szabad a színpadon ilyent mondani: „lássuk”, „nem-e”, „hajjuk”!

Rozi nagyon szerette Radics Ignác játékát, a humorát, a bolondozását, mert nincs benne semmi ripacskodás. Ahogyan odaáll a szobrot nézni, apró mozdulatokból építkezik, és halálos(an jó) a hatás. Vannak a színháztörténetben kettősök, amik mindig emlékeztetnek maradnak. Nagyon jó ez a kettős. Szépen, érthetően beszél Lázár Ervin.

Rozi felidézte egy régi előadásélményét, amiben a színész a bemutató végéig közepén állt és nem mozdult meg, nagy díjat kapott érte. A szobor, KORMÁNYOS SÁNDOR, hihetetlen volt, az elején át is verte a zsúrit, bekenve arannyal nagyon valóságos volt, és végig nevetés nélkül, fegyelmeyzetten állt a posztján.

Rozi nagyon kíváncsi, mit hoz a kisoroszi csoport legközelebb.

LŐRIK GIZELLA elmondta, nagyon sokat húzott az előadásból. Most játszották másodsor. A premieren kihagytak tíz percet az első óriásdialógusból a nyomozók. Ez a véletlen most is jót tett volna az előadásnak, vonták le a következtetést.

gém

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVII. Találkozójának díjazottjai

Tordán, 2012. március 23-a és 31-e között 17 színtársulat mutatkozott be. Ma, msgr. Bogdán József atya virágvasárnapi szentmiséjén a hívőkkel együtt egy hatalmas tapssal köszönte meg Nektek, Önöknek a csodálatos és művészi pillanatokat. Embereket, alkotókat, művészeket láthattak. És arra kér Titeket, kéri Önöket, Minket, ne ez legyen az utolsó alkalom, térjünk vissza bátran, bármikor, barátunként. Három bé... Ennek jegyében, az öröm jegyében közöljük, hirdetjük ki itt is a Találkozó Művészeti Bizottságának döntését: ki miben jeleskedett... Emberek, művészek, alkotóközösségek.

A Találkozó két fődíja:

PATAKI LÁSZLÓ-DÍJ a Találkozó legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásáért a topolyai MARA AMATŐR SZÍNHÁZNAK MOLIÈRE *A fővény* című előadásáért. Rendező: SZLOBODA TIBOR.

BAMBACH RÓBERT-DÍJ a legjobb alternatív vagy új formákat kereső előadásért a magyarkanizsai GONDOLAT-JEL TÁRSULATNAK *Faust: Erre immor(t)alis* című előadásáért. Rendező: OLÁH TAMÁS.

További díjak:

GARAY BÉLA-DÍJ a közösségteremtő tevékenységért a nagyikindai JÓZSEF ATTILA SZÍNTÁRSULATNAK.

A legjobb férfi főszereplőnek járó SZILÁGYI LÁSZLÓ-DÍJAT BOGÁRDI ZSOLT kapja FECSKE megformálásáért a topolyai MARA AMATŐR SZÍNHÁZ MOLIÈRE *A fővény* című előadásában.

A legjobb női főszereplőnek járó FERENCZY IBOLYA-DÍJAT VEREBES JUDIT veheti át, SUHANC/ÉVA szerepéért a ZENTAI SZÍNTÁRSULAT *Valahol Európában* című musical produkciójában nyújtott alakításáért.

A legjobb férfi mellékszereplőnek/epizodistának járó NAGY ISTVÁN-DÍJAT 2012-ben KATONA GÁBOR veheti át a 7 FŐBŰN megformálásáért a magyarkanizsai GONDOLAT-JEL TÁRSULAT *Faust: Erre immor(t)alis* című előadásában.

2012-ben a legjobb női mellékszereplőnek/epizodistának járó MAGYARI PIRI-DÍJAT SZABÓ ERIKA veheti át FRUzsINA megformálásáért a topolyai MARA AMATŐR SZÍNHÁZ MOLIÈRE *A fővény* című előadásában.

A legszebb színpadi beszédért járó SZÁNTÓ RÓBERT-DÍJAT BICSKEI KATA, a magyarkanizsai GONDOLAT-JEL TÁRSULAT és a ZENTAI SZÍNTÁRSULAT tagja veheti át.

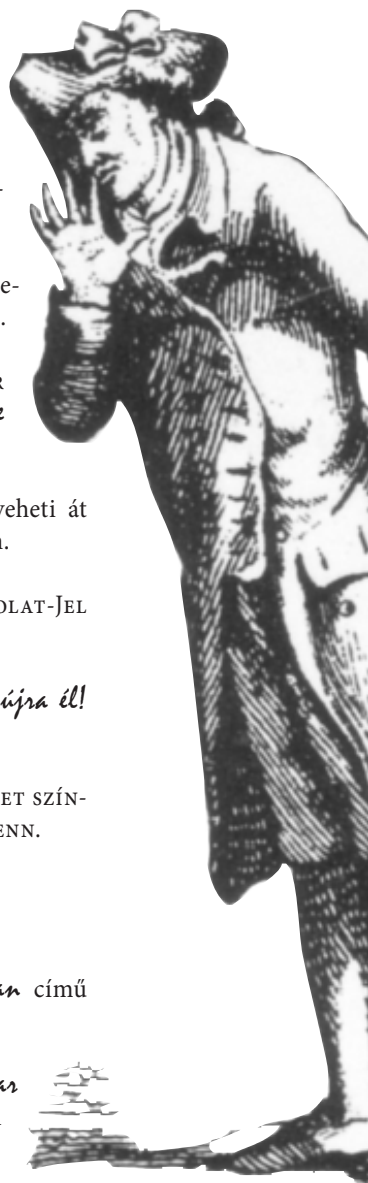
A KÖZÖNSÉGDÍJAT idén a bácskerteszi STURCZ JÓZSEF AMATŐR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT veheti át *A játék újra él!* című előadásáért, amelyet MOLNÁR JÓZSEF rendezett.

A LEGIGÉRETESEBB, ÚJONNAN ALAKULT CSOPORT DÍJÁT a tordai PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTJÁNAK ítélte oda a Művészeti Bizottság. A színtársulat művészeti vezetője ROZSI ADRIENN.

Különdíjak:

A MAGYAR NEMZETI TANÁCS TÁJOLÁSI KÜLÖNDÍJA a ZENTAI SZÍNTÁRSULATNAK a *Valahol Európában* című musicalért. Rendező: MÁCSAI ENDRE.

A szabadkai NÉPSZÍNHÁZ MAGYAR TÁRSULATÁNAK KÜLÖNDÍJA – vendégszereplés a *Délvidéki Magyar Színjátszás Napja* programsorozat keretén belül a szabadkai Népszínház színpadán – a topolyai MARA AMATŐR SZÍNHÁZNAK, MOLIÈRE *A fővény* című előadásáért. Rendező: SZLOBODA TIBOR.

A szabadkai KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ különdija – vendégszereplés a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház *Desiré villamosa* programja keretén belül – a magyarkanizsai GONDOLAT-JEL TÁRSULATnak *Faust: Esse immor(t)alis* című előadásáért. Rendező: OLÁH TAMÁS.

A ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ EGYÉVES BÉRLET-KÜLÖNDIJÁT az oromhegyesi BOHÉMIA – AZ ÉRETT ÉRETLNEK csoportja veheti át.

A MAGYAR SZÓ különdiját, két egyéves előfizetést a Művészeti Bizottság Hosszú szerepéért URBÁN RÓBERTnek, a ZENTAI SZÍNTÁRSULAT, továbbá a DROGOS szerepéért MÁTYUS BÉLÁNAK, a nemesmiliticsi NÉMETH LÁSZLÓ MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET SZÍNTÁRSULATA tagjának ítélte oda.

A KÉPES IFJÚSÁG különdiját, egyéves előfizetést SOPHIE megformálásáért MOLNÁR CSILLA, a bácskerteszi STURCZ JÓZSEF AMATŐR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT tagja veheti át.

A HÉT NAP különdiját, két egyéves előfizetést és könyvcsomagot a Művészeti Bizottság sajátos színházi gondolkodásmódjáért LŐRIK GIZELLA kisoroszi rendezőnek, valamint FEKETE SALAMON szerepének megformálásáért PÁSZTOR ZDRÁVKÓNAK, a szilágyi MOSOLY AMATŐR SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT tagjának ítélte oda.

A zEtna KIADÓ különdiját, két könyvcsomagot a legígéretesebb fiatal rendező OZSVÁR RÓBERT, az újvidéki SZÍNES SZILÁNKOK DIÁKSZÍNPAD előadásának rendezője, valamint a Találkozó legszellemesebb tandemje, LÁZÁR ERVIN (Felügyelő) és RADICS IGNÁC (Őrmester), a kisoroszi TESTVÉRISÉG-EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET színtársulatának tagjai vehetik át.

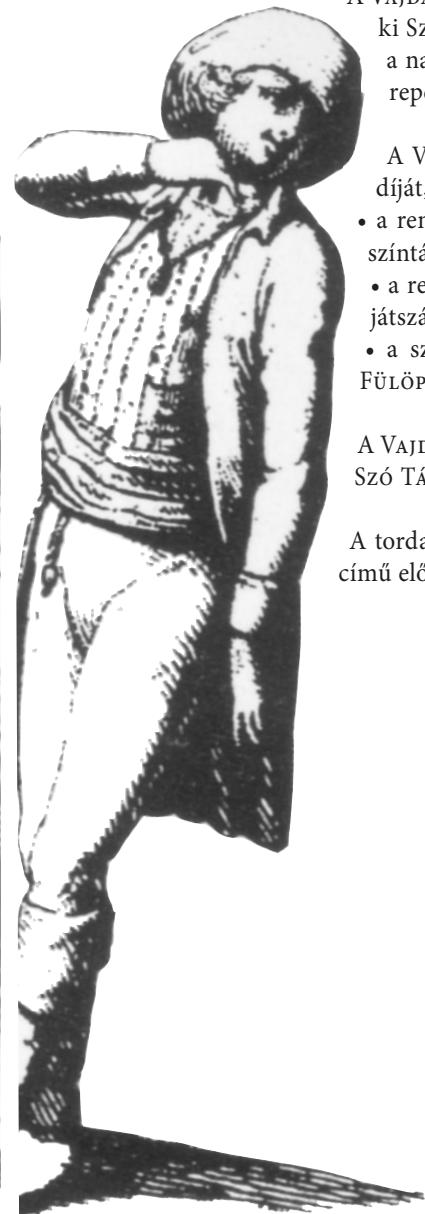
A VAJDASÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI INTÉZET különdiját, két könyvcsomagot a Művészeti Bizottság az újvidéki SZÍNES SZILÁNKOK DIÁKSZÍNPAD előadásában játszott szerepéért PÁSZTOR KICSÍ GERGŐNEK, valamint a nagyikindai JÓZSEF ATTILA SZÍNTÁRSULAT előadásában nyújtott kimagasló alakításáért, SINKA szerepéért KÓSZÓ ENDRÉNEK ítéli oda.

A VAJDASÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI SZÖVETSÉG és a VAJDASÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI INTÉZET különdiját, három személy számára ingyen részvétel a MADT-TÁBORban:

- a rendezői képzésre LITVAI KAROLINÁNAK, a nemesmiliticsi NÉMETH LÁSZLÓ MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET színtársulata előadásában játszott szerepéért,
- a rendezői képzésre ROZSI ADRIENNEK a tordai színjátszó csoport művészeti vezetéséért, a tordai színjátszás újbóli beindításáért,
- a színjátszó képzésre TAKÁCS KINGÁNAK a bácsgyulafalvi VÁNDOR TÁRSULAT előadásában, CZEBRE FÜLÖP szerepéért.

A VAJDASÁGI MAGYAR VERSMONDÓK EGYESÜLETÉNEK különdiját – ingyenes részvétel a 2012. évi, nyári SZÉP SZÓ TÁBORban – URBÁN LILLA veheti át, az ADAI SZÍNTÁRSULAT előadásában nyújtott alakításáért.

A tordai DIÁKSZŰRI különdiját az ADAI SZÍNTÁRSULAT *Diend – Végzős középiskolások zenés kálváriája* című előadásnak ítéli oda. Rendező: TÁBOROSI MARGARÉTA.

Gyermeknap

Szülők, atyák, gyermekké lett felnőttek

Nem is tudom, mikor változhattam „vissza” utoljára ennyire gyermekké. Úgy köszönöm, Ludas, úgy köszönöm Ámon Stúdió! Szalagokat a hajakba, irány a lekvárosüveg birodalma és a megérdemelt szerelem, boldogság!

MAdT – a Vajdasági Magyar Amatőr, Diákszínjátszók és Rendezők Ötödik Szakmai Tábora

Időpont: 2012. július 8–15.

**Helyszín: Vajdasági Magyar Művelődési Intézet, Thurzó Lajos
Közművelődési Központ, Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium,
Zenta**

A VAJDASÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI SZÖVETSÉG ÉS A VAJDASÁGI MAGYAR MŰVELŐDÉSI INTÉZET szakmai képzése azoknak, akik színjátszással és rendezéssel szeretnének foglalkozni, vagy máris azzal foglalkoznak.

A csoportvezető tanárok és a tematikus műhelymunkák vezetői minden évben kiemelkedő magyarországi és vajdasági művészek és drámatanárok. A tábor szakmai alapelveinek lefektetője és – óriási szerencsénkre – minden évben visszatérő szakmai patrónusa PERÉNYI BALÁZS budapesti drámapedagógus, drámatanár, szakíró. Szakmai koordinátora a 2009-es évtől LÓDI ANDREA drámapedagógus.

A helyszín ZENTA, ahol teljes ellátást és szállást biztosítunk a BOLYAI TEHETSÉGGONDOZÓ GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUMBAN.

A hét nap gálaműsorral végződik, ahol a tábor résztvevői műhelybemutatót tartanak, amelyet a csoportvezetők irányítása és rendezése alatt valósítanak meg.

Csoportvezető tanárok: TÁBOROSI MARGARÉTA színművész (Zenta–Budapest) – rendezői csoport, PATONAY ANITA drámatanár (Budapest) – színjátszás a legfitalabb korcsoportnak, Perényi Balázs drámapedagógus (Budapest) – színjátszás a 17-19 éves korcsoportnak, a felnőtt csoport vezetőjét még nem áruljuk el. ☺

Idén először indul mozgásszínházi csoport KISS ANIKÓ vezetésével, aki Táborosi Margarétával együtt a budapesti SZÍNHÁZ- ÉS FILMMŰVÉSZETI EGYETEMEN fizikai színház szakos hallgató. A csoport maximális létszáma 10 fő. Táncos múlt, előtűdás nem szükséges.

Tematikus műhelymunka: beszédtechnika – FORT KRISZTINA beszédtanár (Budapest), mozgástréning – JOBBÁGY KATA mozgástanár (Budapest).

Színjátszó csoport: alsó korhatár 15 év, a felső korhatár pedig 32 év.

Rendezői csoport: alsó korhatár 18 év, felső korhatár nincs.

Érkezés a táborba: július 8., vasárnap, 16.30–18.00 óra.

A tábor költségeihez való hozzájárulás díja **5000 dinár**, melyet két részletben lehet befizetni.

Együttműködő partnereink: Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium (Zenta), THURZÓ LAJOS KÖZMŰVELŐDÉSI KÖZPONT (Zenta).

További információ kérhető Lódi Andreától az andrea@vmmi.org villámpostacímen, a **062/849-6029**-os mobiltelefonszámon, illetve a **+381-24-816-790**-es telefonszámon a Vajdasági Magyar Művelődési Intézetben.

